

۲۰۱۷/۰۸/۲۴

آصف بهاند

د خوشحال خان خټک آثار سواتنامه، دریمه برخه

خوشحال پوهنه

۳۳

گنده پز او گنده خور سره جوړیږي
خاص په خاص او عام په عام سره گډیږي

نیم ملا، بلا د دین او د ایمان دی
نیم طبیب خطر د تن دی، هم د خان دی

ما وې ته لکه گیدر په خم کی شین یی
خو هم بیا هغه گیدر یی، که رنگین یی

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

د خوشحال په منظومو آثارو کې سوانتنامه ځانگړی ځای لري، که سوانتنامه په دقت سره ولوستل شي، له موضوعي پلوه په دې اثر کې د هغه وخت ټولني او هغو شرايطو ته په کتو سره خوشحال په گڼو موضوعاتو بحث کړی دی، چې د پام وړ او مهم يې دا په نښه کيدای شي:

- جغرافياي برخه چې د کتاب په پيل کې د سوات جغرافيه بيانوي،

- سياسي موضوعات؛ چې ډيره برخه يې همدا سياسي مسايل جوړوي،

- کلتوري برخه؛ چې د سوات په کلتور او رواجونو باندې بحث کوي،

- اقتصادي برخه، په دې خبرې کوي چې څه توليدات، عايدات او مصارف لري،

- انتقادي برخه چې په لوړه هنري ژبه د سوات سياسيون، رسم رواج، کړه وړه او... نقدوي.

استاد صديق روهي د خوشحال په باب څو د قدر وړ علمي مقالې ليکلي دي او خوشحال يې د خپل وخت د شرايطو په نظر کې نيولو سره د هغه د اشعارو او نظرياتو په دايره کې په علمي ډول داسې څيړلی دی چې د هغه د بنوونې روزني فلسفه يې اوسنيو لوستونکو، په تيره نوي نسل ته د يوه درس په ډول، راندې کړی دی. استاد روهي د خوشحال د سوانتنامې په باب هم يوه بڼه علمي او د پام وړ مقاله ليکلي ده. روهي صاحب په ياده مقاله کې د خوشحال د کلتوري او اجتماعي ريفورم په باب خبرې کړي دي او د سوانتنامې او دستارمې په استناد يې د خوشحال د کلتوري او اجتماعي تگلارې او د سياسي مبارزې هدفونه په نښه کړي دي، په دې ډول:»

۱ - خوشحال زيار باسي، چې په افغاني قبيلو او قومونو کې د ملي يووالي مفکوره پياوړې کړي او هغوی دې ته وهڅوي، چې د نفاق او تربگنۍ فکرونه او قبيلوي ذهنيتونه له مغزو وباسي.

۲ - د بنوونې او روزنې له لارې د خلکو د فرهنگ او سياسي شعور سويه لوړه کړي.

۳ - عام خلک له خرافاتو او د بې علمه او بې عمله شيخانو او پيرانو له پيروۍ څخه لاس وکاري او د رښتينو علماوو قدر وکړي.

۴ - هر څوک بايد خپلې شخصي گټې د ټولنيزو گټو او ملي بښگڼو تابع کړي.

۵ - ټول بايد د ملک او هيواد په ترقي او سمسورتيا کې ونډه واخلي.

۶ - خلک بايد هغه دودونه او رواجونه، چې اقتصاد ته زيان رسوي خوشې کړي او اجتماعي ثروت او عامه ملکيت بياځپه تلف نه کړي.

۷ - اولس بايد د رشوت، فساد او بې عدالتۍ په مقابل کې مبارزه وکړي.

۸ - پښتانه بايد د بنځو حقوق محترم وگڼي، د هغوی تعليم او تربيتي ته پاملرنه وکړي او د تجارتي متاع په توگه يې په پيسو خرڅې نه کړي.

۹ - هر څوک بايد د غلامانو خرڅلاو بد وگڼي او د مريونو تعليم او تربيه او له هغو سره انساني سلوک پر خپلو ځانونو لازم وگڼي.

۱۰ - خلک بايد د کسيونو او هنرونو د زدکړې له لارې په ټولنيز توليد کې برخه واخلي. او داسې نور...»

(روهې، څيړندوی محمد صديق، ادبي څيړني، دانش خپرندويه ټولنه، ۱۳۸۶ل - ۲۰۰۷ ز کال، ۲۷۴ ام مخ) دا لس مورده چې روهي صاحب وليکل، د دې ټولو يادوني او مثالونه په دستارنامه او سوانتنامه کې شته او خوشحال په خپلو ټاکلو ځايونو کې خبرې او بحث ورباندې کړی دی. لکه د نجونو تعليم باندې ټينگار (دستار نامه، دولسم هنر د اولاد د تربيت) چې ما يې بيلگه په مخکنيو مقالو کې (خوشحال پوهنه، ۲۷ مه برخه) را اخيستي ده. بله بڼه بيلگه يې په سوانتنامه کې راغلي ده چې خوشحال په تونده انتقادي ژبه د سوات د خلکو ټولنيزې اړيکې، نا پوهي، گټه وټه، فساد، رشوت، د خور لور خرڅول او... انتقادوي او د انتقاد اصلي موخه يې د هغو او نورو خلکو د اصلاح او بدلون له پاره وي. دا بيتونه يې بڼې بيلگې کيدای شي:

اوس به حال د سوات د ملک درته بیان کړم
 د دې خلکو کار و بار به در عیان کړم
 چې د ننگ په کار کې شي په ما دا چارې
 د ناکس او کس همواري نا همواري
 پښتانه واره نادان د جهل کان دي
 که دې واورید د یوسف لا په پل شان دي
 ما د سوات د عالم بڼه ننداره وکړه
 د هر، هر فریق می پټه بڼکاره وکړه
 خو په خوله کلمه وايي مسلمان دي
 په وعده، په عهد قول بی ایمان دي
 د لږ سود، د لږ بهبود، د لږ مقصود دي
 په اندک له تا خوشنود، هم نا خوشنود دي
 د خپل سود له پاره گرمه یاري کاندې
 چې بی سود نه وي، بی شرمه یاري کاندې
 خبردار کله په شرم، په کرم دي
 همگي عبدالزوجه، عبدالدرهم دي
 هم بی کبر، هم بی حکم، هم بی ناز وري
 په هر څه کې د عورتو، ساز ناساز وري
 یا بی شیخ، ملا په مکر په افسون خوري
 یا بی مال په خپل پردې، مگر خاتون خوري
 سیوايي بدې د لور چې لونه پلوري
 په دا څو توکه کې غرق دي مخ توري
 په کم اصل، په بد اصل نظر نه کا
 د تنگو په لالچ خور او لور واده کا
 آشنایي درسره کا، د زره د پاسه
 خپل ساتي، طمع به کاندې ستا له لاسه
 د ادب په کار کې هسي نا هموار دي
 کشر مشر، تور او سپین، په یوه شمار دي
 مخامخ بی نور څه نه شته بی اقراره
 پس شایي نور څه نه شته بی انکاره

(د خوشال کلیات، د زاهد مشوايي اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۷۴۲ - ۷۴۳ مخونه)

استاد روهي د خوشحال د سواتنامي د پيام په باب ويلي دي چې دا اثر د خلکو د تنوير او پوهولو په موخه ليکل شوی دی. لکه د ستار نامه داسې ټکي په کې په نښه شوي دي چې تر نن ورځې هم زاره شوي نه دي او د کولو او نه کولو په برخه کې يې په بڼکاره ويلي چې دا او دا مسايل ټولنه په مثبت يا منفي لوري بيايي لکه د رشوت او فساد موضوع، د چل او فريب يا غولوني مسايل چې په هره ټولنه کې د ټولني د پرازيت حيثيت لري. استاد روهي د خوشحال د سواتنامي د محتوا يا موضوعاتو په باب داسې ليکلي دي:

«د خوشحال «سواتنامه» هم د «دستار نامي» په شان يو تنويري اثر گڼل کيږي. «سواتنامه» نه يوازې يو ادبي اثر دی؛ بلکې سفرنامه، جغرافيه او کولتوري بشر پيژندنه هم ورته ويلای شو. سفرنامه ده؛ ځکه چې په هغه کې يې د

خپل سفر بیان کړی دی. جغرافیه ده؛ ځکه چې په هغه کې د سوات طبعي محیط او د خلکو د ژوند احوال بیان کړی دی او کولتوري بشر پیژندنه ده؛ ځکه چې په هغه کې یې د سوات د اوسیدونکو دودونه او رواجونه، د هغو یو تر بله اړیکې، اقتصادي وضع، عقاید، ذهنیتونه، اجتماعي مؤسسي او کولتوري پس منظر په ډیره دقیقه توګه بیان کړی دی. د خوشحال «سواتنامه» په عین وخت کې یو انتقادي اثر دی، چې په هغه کې یې نه یوازې اجتماعي مفاسد څیړلي دي؛ بلکې ځینې ادبي انتقادونه هم پکې راغلي دي. سر بیره پر دې په «سواتنامه» کې د خوشحال اتو بیوګرافي هم شته چې په هغه کې یې د خپلې سیاسي مبارزې انگیزه په مفصله توګه بنودلې ده.»
(روهې، څیړندوی محمد صدیق، ادبي څیړنې، دانش خپرندویه ټولنه، ۱۳۸۶ ل – ۲۰۰۷ ز کال، ۲۷۵ ام مخ)
خوشحال خان تل له نا پوهو خلکو او بې عمله ملایانو نه سر ټکولی دی. د سواتنامې په پای کې د پیرانو، شیخانو د ابله او نادانو له یادونې وروسته، خپل هدف ته داسې اشاره کوي:

عام وګړي په معنی لکه دواب دي
په دوابو کې د ګډو په حساب دي

چې یوه ګډه روانه شي د وړاندې
هغه نوري ګډې تله ورپسي کاندې

څوک په پیر او په مرشد، څه لره ویاړي
خپل مراد دي همگي له علمه غواړي

شکر دا چې په دا وخت، عالمان ډیر دي
مدعیان، شیخان که هر څو تر شمار تیر دي

خدای دي ماله مدعي شیخانو ژغوري
تل زما وي عالمان د سترگو توري

هر عالم چې رباني دی، تری خاریرم
نفساني و ته غلیم غوندي بنکاریرم

چې په علم و عمل جوړ وي رباني دی
بی عمله علم، واره شیطاني دی

نیم ملا، بلا د دین او د ایمان دی
نیم طبیب خطر د تن دی، هم د خان دی

مدعي ملا که ډیر علم حاصل کا
دی چې علم په دنیا پلوري، باطل کا

چې په زړه کې یې ذره د دنیا عشق وي
د درویش درویشي نه شته، واره فسق وي

(د خوشحال کلیات، د زاهد مشواڼي اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۷۵۶ مخ)

نور بیا